

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

II. Ex quibus locis argumenta Theologica educantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

QVÆSTIO II.

Ex quibus locis argumenta Theologica
educantur.

PER locos Theologicos intelligimus sedes ac veluti
promptuaria, ex quibus ipsi Theologi argumenta sibi
propria defumunt.

Varij autem sunt illi loci, & variè à Doctoribus recen-
sentur; alij siquidem plures, alij pauciores enumerant:
probabilissimè loqui videntur ij, qui proprios locos
Theologicos tres præsertim esse asserunt, ex quibus ar-
gumenta Theologica certissima educantur.

Primus locus est ipsa sacra Scriptura in Bibliis conten-
ta, quæque ab Ecclesia tanquam canonica proponitur;
de cuius autoritate, interpretatione, alijsque ad eam
spectantibus agetur infra, tract. 1. cap. 2.

Secundus locus est traditio diuina, quæ (vt loquitur
Concilium Tridentinum sess. 4.) *ipsius Christi ore ab Apo-
stolis accepta, aut ab ipsis Apostolis, Spiritu Sancto dictante,
quasi per manus tradita, ad nos usque peruenit: & de hac et-
iam agetur infra loco proxime citato.*

Tertius denique locus est autoritas ipsius Ecclesie
sive per Concilia generalia, sive per summos Pontifices
loquatur: cum enim ipsa sit (vt dicit Apost. 1. Tim. 3.)
Columna & firmamentum veritatis, eius proinde autoritas
infallibilis est, & argumenta illi innixa non possunt non
esse certissima.

Ad hos tres Theologicos locos proxime accedit autho-
ritas sanctorum Patrum, quæ maximi semper ponderis
fuit apud Catholicos, & ex qua proinde argumenta The-
ologica rectè defumi possunt; vnde S. Augustinus passim
in libris contra Iulianum adhibet autoritates sancto-
rum Irenæi, Athanasij, Basilij, Nazianzeni, Chrysostomi,
& aliorum ad propugnandas veritates circa materiam
gratiæ, quas Pelagiani hæretici (quorum antesignanus
erat ille Iulianus) impugnabant. E

Quaest. proxima.

Est tamen obseruandum id, quod rectè monet idem S. Augustinus lib. II. contra Faustum cap. 5. auctoritatem SS. Patrum quamuis maximi faciendam, nullo modo tamen canonice sacrarum litterarum auctoritati coequari; & quod, quamuis in illorum ibris inueniatur eadem veritas, longè tamen est impar auctoritas; & epist. 19. ad S. Hieron. Alios, inquit, ita lego, ut quantalibet sanctitate doctrinæque præpollent, non ideo verum putem, quia ipsi ita senserunt; & epist. III. Neque enim quorumlibet disputationes velut scripturas canonicas habere debemus, ut nobis non liceat, saluâ honorificentia, quæ illis debetur hominibus, aliquid in eorum scriptis improbare, aut respuere, &c. talis ego sum in scriptis aliorum, tales volo esse intellectores meorum.

Præter supra dictos locos argumenta etiam deduci possunt ad confirmationem veritatum Theologicarum ex historia non solum Ecclesiastica, sed etiam prophana, præsertim aduersus ipsos Ethnicos, qui nec scripturas sacras nec traditiones aut Ecclesiæ auctoritatem recipiunt. Idem etiam dicendum est de dogmatibus philosophicis & ipsâ naturali ratione. Videmus siquidem multos antiquos Patres varijs argumentationibus & ratiocinijs ex Philosophia petitis ad elucidandas nostræ fidei veritates vsos fuisse, quoties aduersus Ethnicos agendum illis fuit, ut a S. Iustino martyre, Anobio, Lactantio, Tertulliano & alijs factum esse, in eorum scriptis comperimus.

QVÆSTIO III.

Quenam sit conclusionum Theologicarum certitudo.

Nomine conclusionis Theologicæ intelligimus propositionem illam, cui assensum intellectus ratione discurtus Theologici, seu ex vi assensus, quem illius præmissis tanquam ex fide veris & certis præbuit. Hoc prænotato.

Dicen-